

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: starozákonní zaslíbení

Text: **Iz 40, 9** *Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: „Hle, váš Bůh!“*

Slyšeli jsme z úst dětí biblická proroctví o příchodu Mesiáše. Vánoce přinášejí radostnou zvěst, že se Písmo svaté, z něhož děti právě četly, naplnilo. Bůh svoje dávné sliby splnil a dal světu Spasitele. Na znamení tohoto daru si i my dáváme dárky. Tím napodobujeme Boží jednání. Nadělujeme radost. A to je (nejen o Vánocích) nejvlastnějším posláním církve v tomto světě: kázat evangelium – česky „radostnou zvěst“. Tedy být zvěstovateli radosti, tak jako anděl zvěstoval pastýřům na horách: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechnen lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“

Bratři a sestry, to je úkol nás křesťanů. Být posly dobrých zpráv. K tomu nás vybízí už kniha Izaiáš, z níž jsme četli toto slovo: „Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se!“

Proč kniha Izaiáš radí Božímu lidu „osolit“ hlasitost naplno? Izraelci v té době žili v multikulturním Babyloně a mnozí byli už docela rezignovaní. Bylo pro ně těžké vnímat a sdílet společnou radost. My dnes žijeme v místě a době přesycené vším možným, zvláště pak různými informacemi. Jsme jimi zcela zahlceni. A to tak, že lidé už ani nejsou schopni zkoumat jejich pravost. Informace se dnes už ani nepotřebují opírat o fakta, aby si prorazily cestu do světa. Stačí, aby v sobě nesly dostatečně silný emocionální náboj. Nejlépe, když rezonují s náladou ve společnosti, když odráží lidskou našťavanost a když cílí na ty nejnižší lidské pudy. Možnosti sdílení informací jsou dnes obrovské a prakticky každý se nějak podílí na tom, jakým zprávám se dostává největší prostor.

A tady je náš hlavní úkol. Být šířiteli dobrých, pravdivých a radostných zpráv. Zpráv s pozitivním emocionálním nábojem. Tedy, řečeno biblicky, být zvěstovateli evangelia. Tak jako andělé: „Narodil se vám dnes Spasitel.“ To, co andělé zvěstují, nejsou žádné Fake news. Jejich zprávu je možné si ověřit. Běžte do Betléma, radí anděl pastýřům, ať sami zažijete tu radost na vlastní kůži.

To je to ověření. Osobní zkušenost. Osobní zkušenost je nade vše. Je autentická a opravdová. A zvláště při zvěstování evangelia platí tato důležitá zásada: sdílejte vlastní zkušenost. A o tu se pak podělte s druhými. Jako pastýři, kteří šli do Betléma a pak o své zkušenosti vyprávěli druhým. Přemýšlejte, jakým způsobem jste setkání s Kristem zažili vy. Zkušenosti mohou být různé, ale betlémská scéna nám může v přemýšlení pomoci. Vždyť i dnes Bůh přichází třeba tam, kde je jen chudá stáj, mezi lidmi skromné a pokorné; vede mudrce, aby přemýšleli, jak z královských pokladů obdarovat ty nejpotřebnější; přichází tam, kde se poskytuje diakonická služba lidem, před nimiž jiní zavřeli dveře; nebo třeba plenkami opatruje inkontinentní pacienty v ústavní péči. Příkladů setkání s Boží láskou, chcete-li je takto vidět, je mnoho.

Podělit se s druhými o zkušenost radosti pomáhá překonávat všelikou blbou náladu, rozleptává nenávist a ubírá zlosti živnou půdu. Dnes je bohužel taková divná doba, kdy člověk málem aby se bál projevit radost. Ale anděl říká pastýřům: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechnen lid.“ A tak se učme sdílet radost. Radost, že Spasitel existuje. Že se nám narodil. Že Bůh je s námi. Podělme se o zkušenost spasení. A tak, církvi křesťanská, neboj se. Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: „Hle, váš Bůh!“

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, poznali jsme tě jako tobo, kdo je mezi námi přítomný a živý. Dej, ať se o tuto zkušenost umíme sdílet. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Bože Otče, vyslyš naše přímluvy za tento svět. Modlíme se zvláště za všechny trpící a bezmocné. Modlíme se za lidi v ústavech a hospicích, prosíme za práci Diakonie, Charity, Naděje, Armády spásy a dalších organizací, které pomáhají lidem ve skutečné nouzi. Modlíme se za lidi v nemocnicích, za lidi v domácí péči, a vůbec za všechny nemocné. Modlíme se ale i za mocné tohoto světa, aby nechtili ničt a bořit, ale vytvářet podmínky k pokojnému životu. Modlíme se za mír ve světě, zvláště tam, kde lidé žijí v neustálém obrožení a strachu z nepřátel nebo tam, kde se skutečně bojuje. Modlíme se za naše spoluobčany a za celou společnost, aby v ní nebylo místo pro nenávist ani pro lež. Prosíme, požehnej celý dnešní večer v našich rodinách, abychom spolu dovedli sdílet radost a nic nám ji nezkazilo. Bože, tobě odevzdáváme tento večer, vánoční svátky i celý zbytek tohoto roku. Amen.*